

הינה מטופשת מכדי להתרחש במציאות. אלא כמובן שהיא התרחשה במציאות.

השעה היתה מאוחרת למדי, במוצאי שבת, כאשר חובבי-רדיו בצפונה של לונדון טילפנו לסקוטלנד-יאָרד בהתרגשות, הודיע כי קלט שיחת-אלחוט בגלים קצרים בין שני שודדי בנק, שדיווחו למי שהו בחוץ, כי הם "יושבים על חמישה מיליון ל"י" כי הכינו לעצמם כבר את הסנדוויצ'ים והתה, כי חדר הכספת מתמלא עשן, עקב עבודת הפריצה, אבל הכל מתקדם לפי התוכנית. חובבי-רדיו הצליחו גם להקליט את כל השיחה על מכשיר-הקלטה:

"אני מציע שנמשיך הלילה עד הטרק, חבובי, ונסיים את הגיבוב עד הבוקר," שייך דר אחד השודדים, כנראה, הצופה שעמד על מישמרתו על גג סמוך, לחבריו שי בתוך הבנק. "אם השומרים יתקרבו לחדר הכספת ויריחו את העשן," השיב אחד השודדים בפנים, "כולנו נגמור בקלבוש — ובלי גרוש."

בשכנות

לשרלוק הולמס

המשטרה וסקוטלנד-יאָרד נכנסו לפעולה בהילוך גבוה. מומחי-קשר של המשטרה ומשרד-הדואר, מצויידים בציוד עיקוב משוכלל, הצליחו לאתר את השטח בו נמצאו שודדי האלחוט. הצרה היא, שהם איתרו שטח ברדיוס של 17 קילורטר, מסביב לרג'נטס פארק. היה זה שטח קצת גדול מדי לגלות בו בקלות שודדים.

במשך כל יום א', דהרו ניידות לכמאה בנקים שנמצאו בשטח המאוחר, והזירו את השומרים. אחת הניידות הגיעה לבנק של לוידס, בסניף הרחובות מרילבון וביי-קר. רחוב בייקר, לכל מי שזוכר את

כך זה נראה "לוידס בנק" נמצא משמאל, בקרן הרחובות. שתי חנויות מימינו — חנות-עורות בשם "סאק", השודדים חדרו לחנות העור

רות, ירדו למרתף שמתחתה, חפרו בור בעומק 1.20 מטר, התקדמו לאורך הביוב 12 מטר, חפרו בור כלפי מעלה, בגובה 1.20 מטר — ומצאו עצמם בתוך חדר-הכספות שבמרתף הבנק.

ושמה סקוטלנד יארד

מישנת נעוריו, הוא כמובן מקום מגוריו של שרלוק הולמס, נוחו עדן. ואכן, מרחק מהמעלה הרחוב מהבנק, נמצא הבית המפורסם — מיספר 221 ב', בו היו הולמס וואטסון יחדו גרים. לוא היו גרים שם. 15 מטר הלאה, נמצא מוזיאון-השעווה הימפורסם של מאדאם טיסו, אסוף אלפי תיירים.

הלב פסק

מלפעים

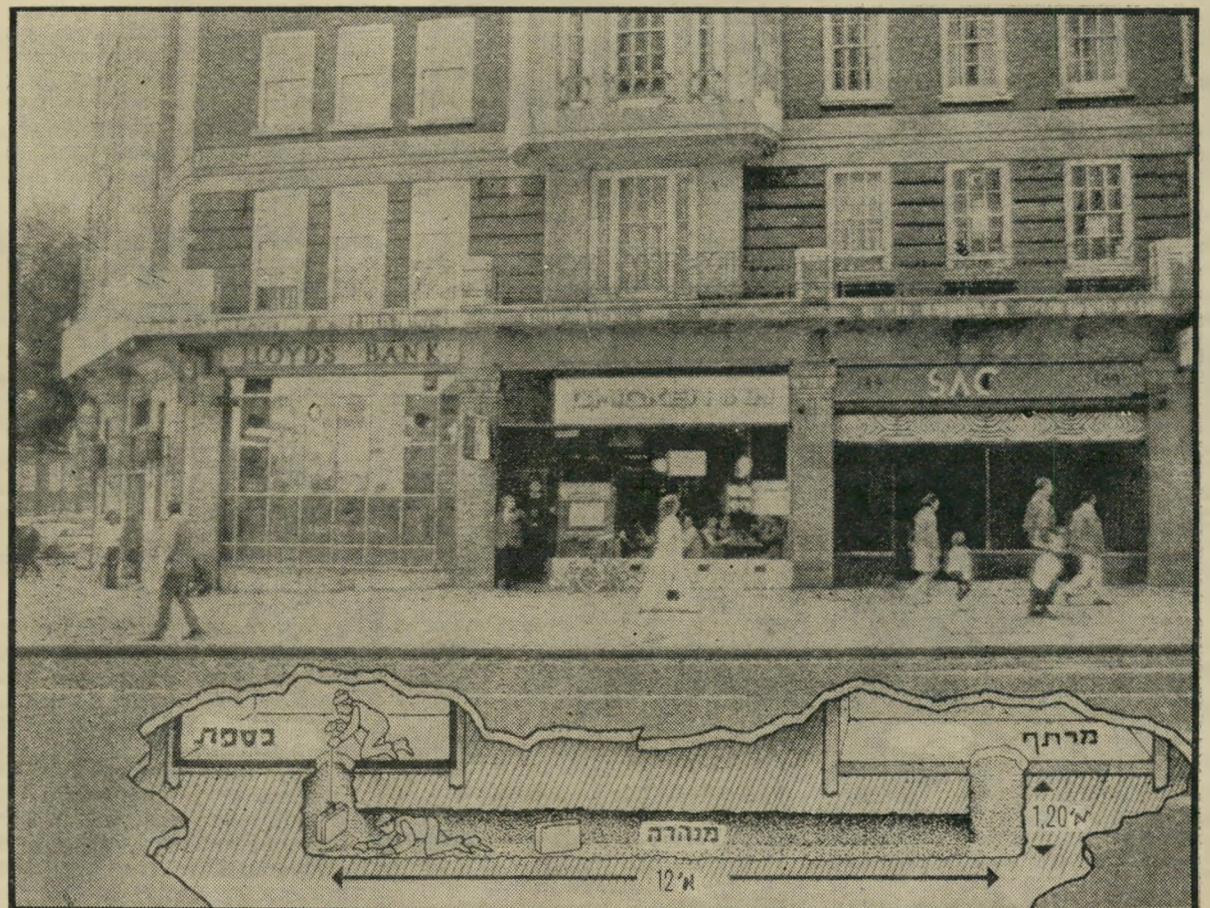

שעה היתה שלוש וחצי אחר הצהריים, כשהניידת הגיעה לבנק לוידס להזהיר את השומרים. השומרים מיהרו לרדת לחדר-הכספות שבמרתף, כדי קו את הדלת. היא נראתה בסדר, והם חזרו למעלה, רגועים.

גם השודדים שמעברה השני של הדלת חזרו להיות רגועים. לרגע, בעוד השומרים בודקים את הדלת מעברה החיצון, פסק ליבם של השודדים מלפעים. לוא היו השומרים טורחים לפתוח את הדלת, או שהיה עולה באפס ריח העשן, שהיתמר כתוצאה מפעולת ציוד הפריצה המשוכלל, היו חברות-הביטוח חוסכות לעצמן חמישה מיליון ל"י.

היה זה למחרת, ביום השני בתשע בבוקר, כשפקידי הבנק פתחו את דלת חדר-הכספות בפני הלקוחות. כל הכספות היו ריקות. לא היה צורך בשרלוק הולמס, כדי לקבוע כי כאן בוצע השוד האלחוט.

גם לא כיצד בוצע: השודדים נכנסו לחנות-עורות הסמוכה לבנק, חפרו בריצפה בור קטן בעומק 1.20 מטר, נכנסו דרכו למערכת צינורות הביוב, התקדמו דרכן עד מתחת למרתף הבנק, הפי רג כלפי מעלה, לגובה 1.20 מטר — ומצאו את עצמם בחדר-הכספות.

חנות העורות נמצאת ברחוב בייקר, במרחק קטן מהבית מספר 221 ב' ברחוב זה — ביתו של שרלוק הולמס. אלא ששרלוק הולמס לא היה בבית, והשודדים הצליחו במשימתם. על הגג הלבן השטוח, בפניה הימנית התחתונה עמד הצופה הפטפטן.

כך הם הגיעו החץ משמאל מצביע על הבנק שניפל שדוד. הנמצא בקרן הרחובות מרילבון (לאורך התמונה) ובייקר. החץ מימין — על חנות העורות — שדרכה חדרו השודדים לבנק, ונמלטו לאחר השוד.